

NIEUWSBRIEF

Vanuit het bestuur	pagina 1
Inleiding van de coordinator	pagina 2
Juliana - een eeuw in poppen	pagina 3, 4, 5
Afscheid nemen door een mantelzorger	pagina 6
Bewegen = gezond	pagina 7
Kennismaken met Ineke	pagina 8
Kennismaken met Wychert	pagina 9
Wim Kan en Toon Hermans en zo meer	pagina 9
Afscheid van Genet	pagina 10
Boottocht 'De Zeeland'	pagina 11, 12, 13, 14
Beursvloer Hoeksche Waard 2022	pagina 15
Activiteitentafel	pagina 16, 17
Soepgerechten	pagina 18
Samen lunchen	pagina 19
Pannenkoeken	pagina 20
Foto's	pagina 21
Citaten en uitspraken	pagina 21
Sinterklaasfeest	pagina 22
Kerstdinch	pagina 23, 24
Oud & Nieuw	pagina 25, 26
TimeSlips	pagina 27
De top er op	pagina 27

Odensehuis
Hoeksche Waard

Boezemsingel 7
3261 BC Oud-Beijerland

Maandag t/m vrijdag 10.00- 15:00 uur
0186-68 33 98
06-12 89 23 09
coordinator@odensehuishw.nl

VANUIT HET BESTUUR

Nieuwjaarswens voorzitter

De periode van oud- en nieuwjaar nodigt bijna altijd uit om nog even terug en tevens vooruit te kijken. Terugkijkend constateer ik een bewogen jaar in menig opzicht. Enerzijds konden we weer iets meer afstand nemen van allerlei gevolgen van de coronapandemie. Niet dat corona voorbij was, maar het werd weer een beetje meer "normaal". Ook binnen het Odensehuis kwamen weer meer mensen bij ons binnenlopen. Ik wil de leiding en de vrijwilligers, die dit mede mogelijk maakten, van harte bedanken voor hun grote en enthousiaste inzet in het afgelopen jaar. Tegelijkertijd groeide de zorgen en onzekerheid over de oorlog in Oekraïne en de gevolgen die dit had voor het dagelijks leven in ons land; denk aan de prijsstijgingen van onder andere de boodschappen en de energie. Ook in de gesprekken binnen het Odensehuis kwamen die zorgen regelmatig aan de orde. Binnen het bestuur vonden er veranderingen plaats. Zowel Gee Roomans, als voorzitter en Jan Cees Hage, als bestuurslid, namen afscheid. Beiden waren vanaf het begin met hart en ziel verbonden aan het bestuur. Piet Bervoets en ikzelf traden toe tot het bestuur. Vanaf deze plaats wil ik Gee en Jan Cees (nogmaals) van harte bedanken voor al het werk dat zij in de afgelopen jaren hebben verricht.

Vooruitkijkend blijven de zorgen om de oorlog in Oekraïne helaas nog bestaan. Vele vragen over het waarom en over de (mogelijke) gevolgen van zo'n oorlog leven bij veel mensen.

Vanuit het bestuur en leiding van het Odensehuis willen we ons graag blijven inzetten om van maandag tot en met vrijdag een veilig en vertrouwd onderkomen te bieden via de inlooptmogelijkheden in Boezem&Co aan mensen met geheugenproblemen. Dit mede ook om de (eventuele) partners of mantelzorgers (enigszins) te kunnen ontlasten. Bij al die activiteiten is de hulp van vrijwilligers noodzakelijk. Vrijwilligers die zich hiervoor willen inzetten roep ik op zich te melden. Juist omdat we zo veel positieve reacties ontvangen van de bezoekers van het Odensehuis, maar ook omdat we er van overtuigd zijn dat nog meer mensen gebruik zouden kunnen maken van onze activiteiten, zullen we ons blijven inzetten voor het verder uitdragen van ons bestaan en van onze activiteiten.

Onze inspanningen zijn mogelijk door de financiële bijdrage, die we van het gemeentebestuur ontvangen, maar ook door de financiële bijdrage in de vorm van bijvoorbeeld giften door particulieren, kerken en andere instellingen. Wij zijn daar iedereen oprecht heel dankbaar voor. Het inspireert ons als bestuur om ons te blijven inzetten voor de mensen die ons Odensehuis (kunnen) bezoeken.

Ik wil iedereen, die op welke wijze ook met ons verbonden is, de beste wensen voor het nieuwe jaar 2023 meegeven. Een nieuw jaar dat ons weer een jaar dichterbij het 10-jarig bestaan van onze stichting. Een nieuw jaar ook waar we met veel enthousiasme ons willen blijven inzetten voor de idealen van en de gedachten achter het Odensehuis.

Henk van Etten, voorzitter

INLEIDING COÖRDINATOR

Intelligentie van het hart

Laten we teruggaan naar de intelligentie van ons hart ... en kijken en voelen hoe dit is in ons Odensehuis. Volgens Wikipedia is altruïsme of onbaatzuchtigheid een gewoonte of bereidheid om iets bij te dragen zonder daar zelf baat bij te hebben. Mijn overtuiging is dat ieder mens van nature een kalme, liefhebbende geest heeft en dat deze bij kan dragen tot een gelukkiger leven binnen ons gezin, onze vriendschappen en de gehele samenleving.

Daarentegen kunnen gevoelens als boosheid, frustratie of angst ons geluk verstoren of zelfs schade toebrengen aan onszelf en de ander en zelfs aan onze gezondheid. Kijkend naar wat er momenteel in de wereld om ons heen gebeurt, zien wij dagelijks voorbeelden hiervan.

Ons Odensehuis is voor en door de bezoekers. Het wordt gedragen door bezoekers, medewerkers en niet te vergeten zij, die dit financieel mogelijk maken voor hen. Kijkend hiernaar zie ik Bereidheid met een hoofdletter, om van elke dag iets moois te maken. Ook draagt iedereen bij aan de kennis en expertise die wij opdoen: Van wie leer je meer over geheugenverlies en dementie dan van de persoon die dit zelf doormaakt? Dit leren is vooral door te kijken en te luisteren met je hart.

We respecteren elkaars opvattingen en rechten, elkaars uniciteit. Oude en nieuwe ideeën worden tegen het licht gehouden van onze 'Odensehuis Visie'. Zo blijven we ook in 2023 in beweging met samen kijken naar wat goed gaat en wat beter kan, met opgedane kennis vanuit de intelligentie van ons hart.

Ook namens Lianne, Eline en Gonnie een mooi 2023 gewenst, Deborah (en Guusje).

JULIANA – EEN EEUW IN POPPEN

foto museumhw.nl

Dick vertelt dat wij op vrijdag 25 november 2022 rond het middaguur met zijn allen in een aantal auto's naar Heinenoord vertrokken. Na een korte rit naar Heinenoord kwamen we aan bij Museum Hoeksche Waard. Dit streekmuseum is gevestigd in twee historische boerderijen. In de eerste boerderij, een prachtig gebouw, werden wij ontvangen door twee gastvrouwen. In de bibliotheek van het museum, met een lange wand vol boeken en een aantal oude kaarten aan de wand, was een lange tafel voor ons gedekt. Hier mochten wij plaatsnemen. Sari vertelt dat er voor ieder een bordje was met een stukje saucijzenbrood en een stukje kaasbrood. Onder het genot van koffie, thee, melk en karnemelk werden er broodjes kaas en ham geserveerd. Als toetje mochten we een heerlijk stukje fruit kiezen. Het was een gezellige lunch, weer eens in een andere setting dan gewoonlijk in het Odensehuis.

Na de lunch was het tijd voor een wandelingetje door een stukje park met struiken en een sloot naar het andere gebouw van het museum, ook een prachtige boerderij.

De groep splitste zich in tweeën. De twee gidsen gaven ons een rondleiding door het museum. Een deel van de groep ging met de lift naar boven en een deel nam de trap. We kwamen in het oude klaslokaaltje, Hier vertelde de gids ons over Suze Groeneweg, een onderwijzeres uit Strijen-Sas.

Zij was gekozen tot het eerste vrouwelijke 2e kamerlid. Sari vertelt dat zij van de SDAP was, de "rooien". In het klaslokaaltje waren banken, met gaten en schuifjes voor de inktpotten en richels voor de griffels of kroontjespennen. Sari kan het zich nog goed herinneren dat er in die gaten inktpotten zaten.

Te zien was ook dat het museum een mooie collectie oude schooltassen bezit, een soort houten kastjes met hengsels eraan waar de kinderen hun boeken, griffels en leien in konden meenemen.

JULIANA – EEN EEUW IN POPPEN

Daarna liepen we over een smalle balustrade met glas aan de zijkanten. Het lopen over de balustrade was een uitdaging, omdat het door het glas open leek aan de zijkanten. Aan het eind van de balustrade bevindt zich het winkeltje, De winkelinrichting komt uit een winkel aan de Molendijk in Oud-Beijerland. Dick is slager geweest en kan zich nog goed de inrichting van zijn winkel herinneren.

Daar waren aan de wanden Delftsblauwe tegels te vinden met daarop koeienkoppen en varkenskoppen. Een echte slagerij dus. Deze winkel in het museum is een kruidenierswinkel en heeft een prachtige lange toonbank van hout met een marmeren blad. Op de toonbank en in de kast erachter staan grote potten en vakken voor koffie, meel, boter. Midden op de toonbank staat een prachtige oude kassa, zo eentje met een slinger aan de zijkant. Sari vertelt dat haar moeder boodschappen deed bij De Gruijter. Daar kreeg je bonnen die je kon sparen. Met die gespaarde bonnen kreeg je korting, 10%. Aan de zijkant van de winkel in het museum is een "afdeling" voor sterke drank, daar stonden flessen van De Kuijper, jonge en oude jenever. Ook bessenjenever was te krijgen en advocaat werd er ook verkocht.

Na het winkeltje gingen we weer met de lift naar beneden. Daar was de tentoonstelling "Juliana, een eeuw in poppen". Bij de tentoonstelling was ook een kostuum van Wilhelmina te zien. Een forse vrouw moet dat zijn geweest. Dick zegt dat de Amerikanen verklaarden dat zij de enige vent was die ze waren tegengekomen in Nederland.

Er waren veel poppen te zien in allerlei klederdrachten. Uit Nederland, met name Zeeland en de Hoeksche Waard, maar ook uit het Buitenland. Maleisië, China, Suriname. Ook waren er foto's te zien van Juliana's jonge jaren, poppen en een poppenwagen waar zij mee heeft gespeeld. Dick kreeg een compliment van de gids dat hij zoveel meer kon vertellen over de oorlog dan zij wist. Er is een prachtig versierde prikslee met prikken te zien die Juliana heeft gekregen. Uit de collectie van het museum zelf waren de streekdrachten van de Hoeksche Waard te zien.

[Juliana een eeuw in poppen korte video](#)

JULIANA - EEN EEUW IN POPPEN

Na de rondgang langs de poppen was het tijd voor een kopje koffie, verzorgd door de gastvrouw van het museum, in de oude koeienstal. De zon scheen heerlijk naar binnen. In groepjes spraken we over wat we gezien hebben.

Daarna gingen we in de auto's terug naar het Odensehuis, waar we rond 15.00 uur weer aankwamen.

Dick en Sari hebben het erg leuk gevonden. Dit uitje is door de mensen van het museum uitstekend verzorgd.

Dick (van Heijst), Sari en Anja

AFSCHEID NEMEN DOOR EEN MANTELZORGER

Dementie is voor partners, kinderen en bekenden een doorlopend proces van steeds een stukje afscheid nemen. Met veel liefde omringen wij degene die wij liefhebben, de dood komt voor iedereen en dat weten wij. Het onvermijdelijke is soms vooraf besproken en vaak is er een wilsbeschikking.

Het gebeurt ook dat beslissingen worden uitgesteld, niets menselijks is ons immers vreemd bij dit moeilijke onderwerp. In het ziekte proces bij dementie is het fijn als je weet wat de laatste wilsbeschikking is. Ook al heb je geen laatste wilsbeschikking dan is het heel goed mogelijk met de specialist ouderenzorg en het verplegend personeel goede afspraken te maken, dit heet palliatieve zorg. Voor iedereen betekent het dat er moeilijke en emotionele beslissingen moeten worden genomen door de partner en verdere familie. Mijn ervaring is om dit goed te bespreken met betrokken familieleden.

De palliatieve zorg is er op gericht het leven voor de patiënt zo goed mogelijk te begeleiden waarbij geen levensverlengende handelingen en medicijnen meer worden toegediend.

Als alles besproken is en het moment daar is, dan is er toch de schrik dat de palliatieve zorg moet worden ingezet.

Omdat de laatste zorg al met de ouderen specialist en het verplegend personeel is besproken, wordt deze niet meer verstoord door overleg te moeten plegen in de laatste levensfase.

Het bovengenoemde lijkt wat afstandelijk en formeel, je emotie op papier zetten is toch even iets anders.

Het contact met Sjanie was er door de dementie vrijwel niet meer en toch heb ik samen met onze dochters voor haar overlijden nog fijne momenten met haar beleefd.

Haar 75e verjaardag hebben we in gezinsverband nog kunnen vieren en haar mogen vertellen dat we van haar houden.

Het afscheid in het crematorium was voor ons als gezin hartverwarmend.

Verder zijn we dankbaar voor de vele belangstellenden en condoleance kaarten die we hebben ontvangen.

Door het overlijden van mijn vrouw ben ik nu na 9 jaar geen mantelzorger meer.

We moeten nu accepteren dat ons leven zonder haar verder gaat.

Piet de Groot

BEWEGEN = GEZOND

Voldoende bewegen is belangrijk, ook als je ouder wordt en/of dementie hebt. Uit onderzoek is gebleken dat het de dementie lijkt te vertragen. Je verbetert met bewegen het denkvermogen, onrust en passiviteit en de doorbloeding van je lichaam. Fysiotherapeut Warry Steinginga uit Nieuw Beijerland is 10 keer langs gekomen in het Odensehuis om te laten zien hoe je meer en goed kunt bewegen met je lichaam en je brein. Zittend in de kring kunnen we meedoen aan de bewegingen die van top tot teen gaan. Warry heeft ons met veel humor begeleid in dit proces. We hopen met regelmaat gebruik te maken van zijn overgedragen kennis. Warry begeleidt ook 'Bewegen aan Ouderen' in Nieuw Beijerland.

Binnen het kader van Wereld Alzheimer Dag is Tamar van der Poel, Sociaal werker bij Welzijn HW, in het Odensehuis gekomen om in kleine groepjes met de bezoekers te bewegen, met gebruik van de Compaan tablet voor senioren. Deze geeft eenvoudig beeldzorg en beeldcontact. Het biedt beeldcontact met vrijwilligers en mantelzorgers/familie. De Compaan is vooral gericht op het tegengaan van eenzaamheid, het voorkomen van sociaal isolement. Ook kun je met de Compaan bewegingsoefeningen volgen. Tamar heeft een aantal bezoekers van het Odensehuis laten zien hoe dit werkt. Voor de Compaan kunt u zich aanmelden bij Welzijn HW.

KENNISMAKEN MET : INEKE

Ik ben Ineke Schroten,

Samen met Wychert kunt u mij sinds augustus op maandag tegenkomen in het Odensehuis.

Ik ben geboren in 1954 in Eenigenburg in Noord Holland, een klein gehucht langs de West-Friese zeedijk, tussen Schagen en Alkmaar.

Mijn opoe werd op 90-jarige leeftijd "kinds", zo noemde ze dementie in mijn vroege jeugd. Van het bejaardenhuis te Tuitjenhorn werd ze verplaatst naar Ede in Gelderland (zovele kilometers vandaan bij de plaats waar ze haar hele leven had gewoond) en waar "betere zorg" gegeven zou kunnen worden.

Odensehuizen waren nog mijlenver weg. Dit was mijn eerste kennismaking met dementie.

Of ik daardoor in de zorg, in de verpleging ging werken, zou ik niet meer weten.

Maar op de 9 jaar na die ik thuis bleef om voor onze 3 kinderen te zorgen, heb ik tot mijn pensioen in de verpleging gewerkt. Eerst in verpleegtehuizen en daarna in de wijkverpleging. Mijn laatste baan was in het Buurtzorg pension op het Noordereiland in Rotterdam. Nu is het tijd voor andere dingen: zoals: lezen, wandelen, zwemmen, handwerken en Spaans leren op duo-lingo. En niet te vergeten op passen en genieten van onze 3 kleinzonen.

Doordat ik bij buurtzorg al bekend was met het Odensehuis kwam ik op het idee om na mijn pensionering iets voor en met mensen die te maken krijgen met een vorm van dementie of geheugenverlies te gaan doen. En zie, hier ben ik dan en het voelt heel goed.

Met vriendelijke groet, Ineke.

KENNISMAKEN MET : WYCHERT

Mijn naam is Wychert Schroten,

Sinds augustus kun je mij op de maandag samen met mijn vrouw Ineke als vrijwilligers tegenkomen in het Odensehuis. We voelen ons er beiden erg thuis en genieten van het samen zijn, samen doen, een praatje maken, verhalen te horen van gasten en de andere vrijwilligers.

Ik ben geboren in Rantepao, in Indonesië, op het eiland Sulawesi, dat vroeger Celebes heette. Mijn ouders waren beide werkzaam in het onderwijs aldaar. Ik was ruim 2 jaar toen we met ons gezin terugkeerden naar Nederland. Al gauw werd mijn vader aangesteld als bovenmeester op de christelijke dorpsschool in een klein dorpje genaamd Nijbroek (gelegen halverwege Deventer en Epe) waar ik mijn jeugd heb doorgebracht.

Ik wist al vroeg dat ik wilde gaan varen op de zeven zeeën. Ruim 10 jaar heb met heel veel plezier als marconist gewerkt op allerlei soorten schepen, offshore en een booreiland. Daarna heb ik de overstap gemaakt naar een walfunctie bij hetzelfde bedrijf. Ineke en ik kregen de kans om voor mijn werkgever naar Sint Maarten in het Caribische gebied te gaan, samen met onze 2 oudste kinderen. Onze jongste is daar geboren. Toen we een paar jaar later terugkeerden naar Nederland en ik weer in Rotterdam ging werken bij dezelfde werkgever en zijn we in Mijnsheerenland gaan wonen.

Ik hou van lezen, puzzelen, knutselen, wandelen, bridgen en nog veel meer, maar vooral genieten van de 3 kleinzonen.

Met vriendelijke groet,
Wychert

WIM KAN EN TOON HERMANS EN ZO MEER

In de middagen blijkt vaak dat de bezoekers graag iets met muziek doen. Regelmatig gebruiken we hiervoor ook het grote beeldscherm van Welzijn HW. Zo ook bij de middagen waarbij we de acteer- en zangtalenten bekeken van Toon Hermans en Wim Kan. Wat was het bijzonder om deze artiesten te herbeleven. Het brede repertoire van beide heren kon ons nog steeds amuseren. Mooi om te zien hoe we samen met een lach en een traan deze middagen samen doorbrachten, hoe teksten van deze liedjes nog altijd op het netvlies staan van ons allen. Al eerder hebben we het gehad over wat muziek doet met mensen met dementie. In het Odensehuis ervaren we dit vaak en het zijn mooie en vooral intieme momenten. Eind oktober hebben we op donderdag tijdens de lunch muziek laten horen uit de jaren 40-50. Eigenlijk heb ik geen woorden voor wat zich dan afspeelt aan tafel. Het is zoiets als wat Pat Boone bezingt in Love Letters In The Sand: On a day like today, we passed the time away ... Zoals de spreuk, die Lianne in een van de weekagenda's gebruikte: Onthouden is zilver. Herinneren is goud.

AFSCHEID VAN GENET

Vandaag is de laatste stagedag van Genet. Speciaal voor ons vertelt zij in de kring over Eritrea. Dit land bevindt zich in het oosten van Afrika, grenst aan de rode zee en heeft zo'n 6 miljoen inwoners. Er worden vragen gesteld over het eten, de kleding, geloof en tradities. Na deze middag zijn we heel wat wijzer geworden.

Genet is vandaag al om 6.00 uur begonnen met het voorbereiden van de warme maaltijd. Zij heeft een soort pannenkoeken voor ons gebakken. Aardappel en pannenkoeken worden het meest gegeten in Eritrea. Met daarbij vooral veel groente. De aardappel gebruik je in sauzen en je eet alles met je handen. Ook wij mogen vandaag met onze handen eten. Voor de meesten een geheel nieuwe ervaring.

We krijgen aardappel, sperziebonen, wortel, peterselie en verschillende gekruide sauzen. Na het eten is er geen toetje. In Eritrea drink je dan zo'n 1,5 uur de traditionele, lange koffie.

Speciaal voor ons komt Genet de volgende dag in traditionele kleding, deze wordt gedragen voor de kerkgang en als bruidsjurk.

Genet, dankjewel voor je hulpvaardigheid en je liefdevolle zorgzaamheid. We wensen je veel succes met je opleiding!

BOOTTOCHT 'DE ZEELAND'

Herinneringen aan een heerlijke zomerdag

Zomaar een herfstige donderdagochtend in het Odensehuis. Corrie, Dick, Rosa en Anja zitten bij elkaar en spreken over die prachtige zomerdag in augustus, donderdag de 25e. Wij zijn toen met alle bezoekers, medewerkers, vrijwilligers en bestuursleden naar Puttershoek gereisd met een touringcar om te kunnen vertrekken vanuit de haven van Puttershoek met het schip De Zeeland.

Rosa heeft een prachtige fotoreportage gemaakt van deze dag, zodat we nog lang kunnen nagenieten. Heel jammer dat Deborah, die deze dag organiseerde, niet met ons mee kon. Aan haar is toch gedacht: er ging een rol papier rond waarop alle aanwezigen een wens of groet voor Deborah konden schrijven.

BOOTTOCHT 'DE ZEELAND'

Dick vertelt dat De Zeeland een tweemaster rondvaartschip is.

Het is een voormalig sleepschip dat is verbouwd tot dagtochtenschip, helemaal aangepast voor mensen met een fysieke beperking.

Het schip wordt gerund door vrijwilligers. Geweldig personeel, niets is hen teveel.

De stuurman verwelkomde in de stuurhut diverse geïnteresseerden, en vertelde over de motoren en het besturen van het schip.

Het bleek dat Dick en de stuurman dezelfde wereld hebben gedeeld. Ze hebben allebei gevaren en bleken veel gezamenlijke mensen te kennen.

foto van Fb De Zeeland

BOOTTOCHT 'DE ZEELAND'

Toen het schip afvoer werden koffie, thee en een heus Odensegebakje geserveerd. Iedereen was afwisselend binnen en buiten op het schip te vinden. We konden genieten van de natuur langs de Oude Maas. We zagen diverse vogels, zoals eenden, meerkoeten en zelfs lepelaars. De splitsing van de Oude Maas, de Merwede en de Noord is één van de drukst bevaren waterwegen van Europa.

We zetten koers richting Dordrecht. Daar moesten we wachten voor de brug voor ons openging. Een spoorbrug en een weg die tegelijk opengaan, dat moest even geregeld worden door de brugwachters.

Daarna voeren we langs de prachtige oude binnenstad van Dordrecht. Te zien waren de Haven, mooie oude huizen en de Grote Kerk. We zijn een stuk het Wantij opgevaren waar we Villa Augustus en de oude watertoren zagen liggen. Terug naar de Noord sloegen we rechtsaf.

Al gauw was het tijd voor de lunch. Er werd een voortreffelijk buffet klaargezet, dat van beneden uit de keuken kwam. In de keuken in het vooronder waren Peter en een keukenteam voortdurend druk bezig. Vooraf kregen we een heerlijke soep. Het buffet werd geopend door Corrie en een dame van het personeel. Er werd volop genoten van de heerlijkheden van het buffet. Gehaktballetjes, kip, frietjes en salade waren er in overvloed. Het toetje was een vlafliip. Ondertussen hoefden we ook niet op een droogje te staan. Aan de bar was volop keus in alcoholische en non-alcoholische dranken. Zo werd er naast fris en sap genoten van een pilsje, een wijntje of een advocaatje met slagroom.

Na het buffet was het weer tijd om te genieten van het uitzicht. Corrie en een dame van het personeel openen het dansfeest. We zongen allemaal gezellig mee met Hollandse hits.

Na het dansen hield onze voorzitter, Henk van Etten, een kleine speech over het reilen en zeilen van het Odensehuis. Met elkaar dragen we het Odensehuis. De vrijwilligers zijn de ambassadeurs van het Odensehuis. Ons uitje is gesponsord door Lokaal 2. Ook de touringcar was gesponsord, door de familie Den Hartog.

Zwijndrecht

Ondertussen was het schip de Rietbaan ingevaren. Een smal watertje waar we doorheen voeren. Er was vergane industrie te zien. Daarna rechtsaf langs Zwijndrecht, terug de Oude Maas op. Langs de beide waterkanten bomen en recreërende mensen.

BOOTTOCHT 'DE ZEELAND'

Rond 15.00 uur waren we weer terug in de haven van Puttershoek, waar de touringcar ons weer stond op te wachten en sommige mensen ook weer zelfstandig naar het Odensehuis terug reisden. Bij het Odensehuis was er nog gelegenheid om wat na te praten en afscheid te nemen.

Wij willen onze sponsors, Lokaal 2 en de familie Den Hartog, hartelijk bedanken voor deze onvergetelijke en heerlijke dag. Er was een fijne sfeer en een ieder heeft genoten en het enorm naar de zin gehad.

Dick (Waterreus), Corrie, Rosa en Anja

CARL WÜST MUSEUM

BEURSVLOER HOEKSCHE WAARD 2022

Op 6 oktober jl. hebben Ed Lammens en ondergetekende namens het Odensehuis deelgenomen aan de Maatschappelijke Beursvloer Hoeksche Waard.

Wat is de maatschappelijke beursvloer? Maatschappelijke organisaties en bedrijven worden uitgenodigd om elkaar "op de beursvloer" te ontmoeten en krijgen de kans iets voor elkaar te kunnen betekenen. Verenigingen en stichtingen zoeken bijvoorbeeld vrijwilligers, materialen, menskracht, ruimte, advies e.d. die bedrijven hen kunnen bieden met gesloten beurs.

Wij hadden een behoorlijk wensenlijstje zoals: beweeglessen door een fysiotherapeut, wandelmaatje, muziekochtend/middag, workshop schilderen, autoritje met een oldtimer, materiaal voor crea-activiteiten. In onze hesjes, gemaakt door Deborah, met naam en logo van het Odensehuis, waren we een opvallende verschijning. Meerdere keren hebben we uitleg gegeven wat en voor wie het Odensehuis is.

Al snel hadden we een "match". AWI Design, een reclamebureau uit Numansdorp, schenkt ons een partij plakfolie, welke wij kunnen gebruiken voor onze knutselactiviteiten. Als er een match is krijg je een rood verlicht hartje opgespeld en wordt de overeenkomst "vastgelegd bij de notaris".

Onder het genot van een hapje en een drankje is het prettig kennismaken met de diverse deelnemers en een mooie gelegenheid het Odensehuis meer bekendheid te geven.

Met een verlicht rood hartje op onze borst gingen Ed en ik na "sluiting beurs" tevreden naar huis.

Eva Hage

MOESTUIN

Cliënten en leiding van Pameijer en Gemiva hebben naast de Odense-Moestuin, nu een rotstuintje aangelegd. De eerste bewoner is gearriveerd: Een kleine kikker. Dit geeft nog meer gezelligheid aan het buitengebeuren van het Odensehuis.

Wanneer u nog stekjes heeft van rotstuinplantjes of u heeft een lavasteen over, dan nodigen wij u uit deze persoonlijk een plaatsje te geven in de rotstuin, onder het genot van een kopje koffie en een 'Odensekoekje'.

ACTIVITEITENTAFEL

Sinds een paar maanden staat in het Odensehuis een activiteitentafel. Jaap Verhulp heeft de tafel, een stelling en hout gedoneerd. Veel bezoekers en mantelzorgers hebben meegeleefd met de totstandkoming van deze tafel en materialen gedoneerd, waarvoor nogmaals onze dank!

Waar je mee bezig bent hoeft nu niet meer te worden opgeruimd (bv. voor de lunch) en je kunt er in 'alle rust' met iets bezig zijn, alleen of samen. Er is voor elk wat wils! Je kunt mandala's kleuren, met mozaïeksteentjes iets leuks maken, in hout branden met een tekst of zomaar met wat fantasie, vogelhuisjes maken, kaarsenstandaards Enzovoort. Bedenk iets, of ga in gesprek over een idee en het komt vanzelf tot stand. Dat je nooit te oud bent om te leren bewijzen onze bezoekers zelf. De figuurzaagmachine wordt bediend door iedereen die er zin in heeft en of je 40 of 80 bent, doet er niet toe.

Wat er inmiddels aan de activiteitentafel is gemaakt? Moderne kaarsen- en waxine-standaards, onderzetters met een ingekleurde mandala erop, dienblaadjes voorzien van mozaïek, een prachtige tas en kussenhoes, kaasplankjes versierd door branden en voorzien van tekst (Bon Appetit) en zo meer. Ook zijn we bezig met een glazen vaas te beleggen met mozaïeksteentjes. Elke ronding die we erop bevestigen bestaat uit heldere kleurtjes en tegelijkertijd ontstaat er heel wat gesprekstof, ook kleurrijk. Er wordt nu gewerkt aan een verjaardagskalender door en voor bezoekers en medewerkers. Deze bestaat uit triplex hartjes, geschuurd, rood geverfd, voorzien van naam en geboortedatum.

Ben je nieuwsgierig? Kom dan vooral kijken een kijkje nemen in onze vitrinekast waar de ambachtelijke werkstukken in ten toon gesteld staan.

Vind je iets leuk? Mooi? Verjaardags- of kerstcadeautje nodig? Wanneer je een werkstuk mee wilt nemen, vinden we het fijn als je een donatie doet aan ons Odensehuis Hoeksche Waard, voor de aanschaf van nieuwe materialen.

ACTIVITEITENTAFEL

SOEPRECEPTEN

Bijna dagelijks genieten we van vers bereide soep. Geregeld krijgen we de vraag naar het recept ervan. In deze nieuwsbrief delen we ze met u. Geniet ervan!

Erwtensoep eten we regelmatig. We serveren deze soep met roggebrood en een plakje katenspek. Echt iets ouds. Erwtensoep krijgt als waardering 'Dat doet mijn gemoed goed'.

Uiensoep: 50 gr boter, 600 gr uien, 1 liter vleesbouillon, 2 blaadjes laurier, snuf gedroogde tijm, 1 eetlepel bloem, sneetjes stokbrood, handje geraspte kaas.

Werkwijze: pel de uien en snijd ze in dunne ringen.

Verhit een pan op het vuur en verhit de boter.

Bak de uienringen aan in de pan met de boter en een snuf gedroogde tijm.

Bak dit al omscheppend in 15 min. goudbruin.

Verwarm de oven voor op 200 graden.

Voeg de bloem toe aan de uien en bak 2 min. mee.

Voeg dan de bouillon en het laurierblad toe aan de pan en laat dit 30 min zachtjes koken.

Breng de uiensoep eventueel op smaak met peper en zout.

Pompoensoep: fruit een gesnipperd uitje met een teentje knoflook, voeg peper, kerriepoeder en groentebouillon toe.

Voeg daarna een flespompoen, 1 wortel en 2 zoete aardappels toe.

Bij het nawarmen 1 gepeld mandarijntje erdoor roeren.

Als laatste pureer je de pompoensoep met de staafmixer.

Na het eten van deze heerlijke soep werd het compliment: 'Ik heb nog nooit zoiets geproefd' uitgedeeld.

Bietensoep: gesnipperd uitje even in olijfolie lichtbruin bakken.

De geraspte rode bieten toevoegen.

Aanmaken met wat bouillon en veel dille.

Bij het serveren kun je de soep garneren met wat crème fraîche.

SAMEN LUNCHEN

SAMEN NASI ETEN

PANNENKOEKEN

Maandag 8 augustus was een mooie vakantiedag. De ochtend begon met het bezoek van 5 puppy hondjes. Wat een schatjes zijn dat toch. Na deze vrolijke gezelligheid vertrokken we naar Dirk en Marjolein. We werden warm en gastvrij ontvangen met heerlijke spek- of kaaspannenkoeken of naturel. Er was genoeg voor iedereen. We genoten van het buiten tafelen in de tuin, het samenzijn met elkaar en kregen nog een rondleiding door de boomgaard, waarbij we kennis maakten met de schapen en kippen. Als afsluiter dronken we nog een heerlijk bakje koffie en thee met fruit.

Hartelijk dank dat we mochten genieten van de gastvrijheid en de verwennerij en al jullie verhalen. We hebben genoten van deze mooie dag en de fijne sfeer.

FOTO'S

Bloemstukjes maken met Mayke en Rosa

Soms heb je van die prachtige verrassingen.
Dit is er 1 van.

CITATEN EN UITSPRAKEN

Als het kindje binnen komt, dan lacht heel het huisgezin.

Bezoeker: 'Is het nou vrijdag? Had ik dat nou maar vanochtend
geweten. Dan had ik gedacht: yes, ik mag weer!'

SINTERKLAAS

Sinterklaasliederen zingen tijdens Trio Akkoord

Sinterklaas op bezoek in het Odensehuis

KERSTDINCH

Liesje en Anja zitten bij elkaar om herinneringen op te halen aan de kerstdinch. Jopie schuift gezellig aan om naar de verhalen van Liesje en Anja te luisteren en vult deze aan met haar ervaringen over eten.

Het eerste deel van de dag was een gewone vrijdag. Toen de gewone vrijdag om was werd de Odense ruimte omgetoverd tot een gezellig restaurant. Tafeltjes van 4 - 5 personen werden aangekleed in kerstsfeer. We waren met 40 mensen en iedereen paste gemakkelijk in het "restaurant". Rosa wilde graag ontkersten en knipte per ongeluk het snoer van de lampjes in de kerstboom door. Een nieuw snoer lampjes was snel in de boom gehangen. Trio Akkoord druppelde binnen en installeerde zich voor het grote TV-scherm, dat omgetoverd werd tot een haardvuur. Pierrôt van Straten en zijn team assistent-koks van het Kookatelier gingen aan de slag in de keuken. Een hele uitdaging omdat de keuken van het Odensehuis geen professionele keuken is.

Liesje herinnert zich dat haar tafelgenoten Trudy, Arine en Barry waren. Al snel werden de glazen volgeschonken met alcoholvrije rode en witte wijn of water en sap.

In afwachting van de eerste gang speelde Trio Akkoord diverse bekende kerstliedjes, die uit volle borst werden meegezongen.

De eerste gang was een soep van schaaldieren met room, bieslook en kreeftenstaartjes. Liesje genoot ervan.

Tussen de eerste en tweede gang luisterden we naar kerstmuziek van Trio Akkoord.

KERSTDINCH

Rollade van kippendij met Italiaanse kruiden, geserveerd met witlof uit de oven vervulden de tweede gang. Daar hoorden pommes Duchesses bij, waar menigeen smachtend op wachtte. Deze kwamen niet omdat er in de keuken een capaciteitsprobleem was.

Terwijl Trio Akkoord nog wat kerstliedjes speelden en Deborah en Corrie met de dame van Trio Akkoord een prachtig kerstlied ten gehore brachten, bereiden Pierrôt en zijn team het dessert voor. Deze surprise bestond uit een laagje witte en een laagje bruine chocolademousse tussen biscuit, een dun koekje en een zure saus van rode vruchten, die perfect bij de chocolademousse paste. Het geheel werd gecompliceerd met een postzegel van de kerstman.

Om al dit lekkers nog eens te proeven zou Liesje deze heerlijke en gezellige kerstdinch graag nog eens overdoen. Inmiddels is Arine ook gezellig aangeschoven bij Liesje, Jopie en Anja. Zij herinnert zich de reuze gezellige en smaakvolle namiddag/avond. Het viel Arine op dat iedereen zich uitstekend heeft vermaakt en het reuze naar de zin had.

Heel veel dank aan het Kookatelier voor het heerlijke menu, Trio Akkoord voor de mooie en gezellige muziek en Deborah voor de organisatie.

Liesje, Jopie, Arine en Anja

OUD & NIEUW

Oudejaarsdag was een gezellige boel. Magdaleen kwam oliebolletjes bakken, een jaarlijks terugkerende traditie, die ons goed bevalt. Er was vooral hulp met het opsmikkelen ervan.

De lunch werd daarmee een 5-gangen lunch. Als voorgerecht een oliebol, daarna een boterham, dan een heerlijk appelbeignetje, tussendoor een schaalje fruit en voor wie wilde als afsluiter weer een oliebolletje. We rolden nog net niet naar huis.

We kregen extra bezoek van 3 baanbrekers jongeren. Zij speelden een spelletje, maakten een praatje en brachten extra gezelligheid in het Odensehuis.

OUD & NIEUW

Op de eerste openingsdag in het nieuwe jaar hielden we een nieuwjaarsborrel. Verschillende mensen zorgden voor heerlijke hapjes. En de gezelligheid vierde hoogtij. Waar we toasten op een mooi nieuw jaar!

TIMESLIPS

De bezoekers van het Odensehuis maken met elkaar een verhaal n.a.v. een afbeelding. Deze methode heet TimeSlips en is ontwikkeld door Ann Basting en ons aangeleerd door Kees Deenik. Hierbij hoeven we niets te kunnen of te weten, maar gebruiken we onze fantasie. Aan het eind van het uurtje is er dan een verhaal, door ons zelf gemaakt. Meer informatie: TimeSlips.nl

DE TOP ER OP

De top er op

De heer des huizes tilt zijn vrouw op om de piek op de top te zetten.

Nou, ik vind dat wel aardig. Beter dan dat ik het net zei.

Oh.

Ik hoop dat ze niet omvallen.

Dan is het mijn schuld.

Ze moet terug in de kar.

Omdat het gewicht erg tegen valt.

En waarom heeft ze nou niet gewacht tot mijn dochter kwam.

Omdat ze alles klaar wilde hebben voor de kerst visite.

Hopelijk komt ze weer met beide benen op de grond.

Ja, die zitten er altijd.

Mag ik daar tussendoor bij breien?

Tuurlijk mag dat.

Als dat nou maar wat wordt.

Waarom branden de lampjes niet?

De stekker zit er niet in.

Ooh.

Wat, zit de stekker er niet in?

Dat kan ik niet begrijpen.

Engeltjes zweven in de kamer.

Die rollator kan achter de engeltjes aan.

Gaat die ook zweven?

Nou, dan mot de heer des huizes die eerst optillen.

Kan ik hem even helpen?

Want hij valt zo omlaag.

Zo is het.

Dan gaat zij mee.

Naar benee.

Geen idee.

't Is altijd moeilijker dan dat je denkt.

O, nou, ik merk het wel.

Dit was het kerstverhaal.

Dit verhaal is gemaakt op 9 januari 2023 door:

Aat, Cor, Corrie, Ineke, Jo, Jopie, Ria en Trudy.

Afbeelding: Marius van Dokkum.

Oud, Beijerland. Odensehuis Hoeksche Waard.